

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 października 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku S. J. (1) z dnia 16 lipca 2018 r. odmówił prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie złożył nowych dowodów wobec czego organ rentowy odmówił wznowienia postępowania w sprawie renty z tytułu niezdolności do pracy przyznanej prawomocną decyzją. Nadto organ rentowy dodał, że ustalenie przez ZUS renty z tytułu niezdolności do pracy po wprowadzeniu potrąceń ze świadczenia w oparciu o tytuł pochodzący od Naczelnika Urzędu Skarbowego nie wymaga formalnej decyzji. W sprawie zostało wydane zaświadczenie o dokonanych potrąceniu. /decyzja plik II akt ZUS/

Ubezpieczony S. J. (2) uznał w/w decyzję za krzywdzącą i w dniu 22 października 2018 r. złożył odwołanie. /odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. /odpowiedź na odwołanie – k. 8/

Na rozprawie w dniu 6 marca 2019 r. wnioskodawca poparł odwołanie i wskazał, że odwołuje się od wszystkich decyzji. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania. /protokół rozprawy z dnia 6 marca 2019 r. – 00:00:57 – 00:01:45, 00:03:04 – 00:03:09 – płyta CD – k. 22/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. J. (2) posiada, przyznane na stałe, prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. /okoliczność bezsporna/

W dniu 12 grudnia 2012 r. S. J. (2) złożył pierwszy wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. /wniosek – akta ZUS/

Decyzją z dnia 6 kwietnia 2012 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał ubezpieczonemu S. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 roku, od miesiąca w którym złożono wniosek. Renta została przyznana do dnia 31 marca 2013 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie - dochód, przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, to jest od stycznia 1991 roku do grudnia 2000 roku. Wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 66,41%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową (2.822,66 zł) wynosi 1.874,53 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2012 roku wynosi 1.969,76 zł.

Do ustalenia renty Zakład uwzględnił 29 lat i 2 miesiące okresów składkowych i 9 miesięcy okresów nieskładkowych.

Zakład wskazał, iż wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 1.048,65 zł.

Za okresy od 14 października 2009 roku do 28 lutego 2010 roku, od 19 maja 2010 roku do 18 sierpnia 2010 roku, od 20 września 2010 roku do 31 grudnia 2011 roku, od 2 sierpnia 1999 roku do 31 maja 2009 roku, za które nie udokumentowano wynagrodzenia przyjęto najniższe wynagrodzenie obowiązujące w jednostkach gospodarki społecznej proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy. Zakład wskazał, iż w celu przyjęcia faktycznie osiągniętych zarobków należy przedłożyć dokumenty potwierdzające wysokość wynagrodzenia. /decyzja – akta ZUS/

Decyzją z dnia 17 maja 2012 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył ubezpieczonemu S. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 roku, od miesiąca w którym złożono wniosek. Renta została przyznana do dnia 31 marca 2013 roku.

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie - dochód, przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych to jest od stycznia 1991 roku do grudnia 2000 roku. Wskaźnik podstawy wymiaru

wyniósł 66,41%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową (2.822,66 zł) wynosi 1.874,53 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2012 roku wynosi 1.969,76 zł.

Do ustalenia renty Zakład uwzględnił 29 lat i 1 miesiąc okresów składkowych i 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Zakład wskazał, iż wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 1.047,80 zł. Renta po waloryzacji wynosi 1.101,05 zł. Zakład wskazał, iż decyzja nadal jest w kwocie zaliczkowej, z uwagi na koniczność poświadczenia wskazanych okresów w Wydziale (...) i Składek. /decyzja – akta ZUS/

Decyzją z dnia 2 lipca 2012 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył ubezpieczonemu S. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 roku, od miesiąca w którym złożono wniosek. Renta została przyznana do dnia 31 marca 2013 roku. Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie - dochód, przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych to jest od stycznia 1998 roku do grudnia 2007 roku. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi 2.992,24 zł. Do ustalenia wysokości podstawy wymiaru przyjęto 30 lat 4 miesiące okresów składkowych i 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Powyższa decyzja jest decyzją ostateczną. /decyzja – akta ZUS/

Odwołania od w/w decyzji złożył ubezpieczony i **wyrokiem z dnia 19 czerwca 2015 r.** wydanym w sprawie **VIII U 111/13** Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołania wnioskodawcy od powyższych decyzji. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że organ rentowy obliczył wysokość renty ubezpieczonego w sposób prawidłowy. Wyrok jest prawomocny.

/okoliczność bezsporna – informacja z systemu Sędzia 2, wyrok – k. 28, uzasadnienie – k. 29 - 33/

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2012 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył ubezpieczonemu S. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 roku, od miesiąca w którym złożono wniosek. Renta została przyznana do dnia 31 marca 2013 roku.

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie - dochód, przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych to jest od stycznia 1998 roku do grudnia 2007 roku. Wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 100,72%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową (2.822,66 zł) wynosi 2.842,98 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2012 roku wynosi 2.992,42 zł. Zakład wskazał, iż wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 czerwca 2012 roku wynosi 1.432,78 zł brutto. /decyzja – akta ZUS/

Decyzją z dnia 26 września 2012 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył ubezpieczonemu S. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2012 roku, od miesiąca w którym złożono wniosek. Renta została przyznana do dnia 31 marca 2013 roku.

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie - dochód, przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych to jest od stycznia 1998 roku do grudnia 2007 roku. Wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 100,72%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową (2.822,66 zł) wynosi 2.842,98 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2012 roku wynosi 2.954,14 zł. Do ustalenia renty Zakład uwzględnił 30 lat i 4 miesiące okresów składkowych i 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość renty dla osoby częściowo niezdolnej do pracy wynosi 75% renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy, czyli 75% z kwoty 1.885,92 zł. Wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 lipca 2012 roku wynosi zatem 1.414,44 zł. /decyzja – akta ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony i **wyrokiem z dnia 19 czerwca 2015 r.**, wydanym w sprawie **VIII U 3448/12**, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołania od powyższych decyzji. Wyrok jest prawomocny. /okoliczność bezsporna - informacja z systemu Sędzia 2, wyrok – k. 23, uzasadnienie – k. 24 - 27/

Decyzją z dnia 8 marca 2013 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. dokonał waloryzacji renty przysługującej ubezpieczonemu S. J. z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 marca 2013 roku. Wysokość zwaloryzowanej renty ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2013 roku (1.414,44 zł) przez wskaźnik waloryzacji 104%. Renta po waloryzacji wyniosła 1.471,02 zł. /decyzja – akta ZUS/

Decyzją z dnia 25 marca 2013 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił rentę ubezpieczonemu S. J. z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 marca 2014 roku. W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż renta podlega waloryzacji od dnia 1 marca 2013 roku i wynosi 1.471,02 zł.

/decyzja - akta ZUS/

Decyzją z dnia 26 czerwca 2013 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. dokonał rozliczenia renty ubezpieczonego S. J. (1).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż przychód ubezpieczonego w 2012 roku wyniósł łącznie 22.127,03 zł i nie przekroczył najniższej kwoty granicznej przychodu (70% przeciętnego wynagrodzenia). Osiągnięty przychód nie uzasadniał zmniejszenia ani zwiększenia renty. Zakład ustalił, że świadczenie było wypłacane w prawidłowej wysokości.

/decyzja – akta ZUS/

Odwołania od w/w decyzji złożył ubezpieczony i **wyrokiem z dnia 19 czerwca 2015 r.** wydanym w sprawie **VIII U 1832/13** Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołania wnioskodawcy od powyższych decyzji. Wyrok ten jest prawomocny.

/okoliczność bezsporna - informacja z systemu Sędzia 2/, wyrok – k. 34, uzasadnienie – k. 35 – 38/

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2014 roku w sprawie znak I (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 20 lutego 2014 r., ponownie ustalił wnioskodawcy rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2014 roku. W uzasadnieniu wskazano, że lekarz orzecznik ZUS orzekł, że wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy w okresie do 31 marca 2016 r, wobec tego wysokość pobieranej renty nie ulega zmianie. Renta podlega waloryzacji i wynosi od 1 marca 2013 r – 1471,02 zł, od 1 marca 2014 r. – 1494,56 zł. /decyzja – akta ZUS/

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony i **wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2018 r. w sprawie VIII U 1786/14** Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego. Wyrok jest prawomocny.

/okoliczność bezsporna - informacja z systemu Sędzia 2/

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., rozpoznając wniosek z dnia 23 lutego 2016 r., ponownie ustalił rentę ubezpieczonemu S. J. z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2016 r., tj. od nabycia uprawnień, na stałe. Decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec stwierdzenia przez lekarza orzecznika ZUS nadal częściowej niezdolności do pracy wysokość pobieranej renty nie uległa zmianie. W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż renta wynosi 1525,21 zł.

/decyzja – akta ZUS/

Decyzją z dnia 2 lutego 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 9 stycznia 2017 r o zmianę stażu pracy przeliczył od 1 stycznia 2017 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Do ustalenia podstawy wymiaru renty wybrał ubezpieczony dochód – przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, t.j. 01.1998 – 12.2007, podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od 1 marca 2016 r. 3185,60 zł. Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił 34 lata, 1 miesiąc okresów składkowych, 11 miesięcy okresów nieskładkowych. Po zmianie stażu renta wynosi 2190,99 zł, renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 75% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy – 1643,24 zł. /decyzja – akta ZUS/

Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2017 r. wydanym w sprawie **VIII U 1284/16** Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołania wnioskodawcy od powyższych decyzji oraz oddalił wnioski S. J. (1) o zwrot utraconego zarobku w związku ze stawiennictwem na rozprawie.

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Łodzi **odrzucił apelację** S. J. (1) od powyższego wyroku z dnia 28 kwietnia 2017 r.

/okoliczność bezsporna – informacja z systemu Sędzia 2 /

Następnie S. J. (2) złożył w dniu 6 marca 2017 r. odwołanie, do którego załączył świadectwo pracy z (...) Drukarni (...), świadectwo pracy z (...) Sp. z o.o., decyzję z dnia 2 lutego 2017 r. o przeliczeniu renty, a także kartę przebiegu zatrudnienia. **Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2017 r. w sprawie VIII U 482/17** Sąd odrzucił odwołanie z dnia 6 marca 2017 r. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w niniejszej sprawie S. J. (2) złożył odwołanie od wszystkich decyzji jakie względem jego osoby wydał Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że decyzje te zostały wydane w oparciu o poczynione przez organ rentowy błędne ustalenia. Z ustaleń dokonanych przez Sąd w niniejszym postępowaniu wynika jednak, że decyzje te są przedmiotem postępowań jakie toczą się przed tutejszym Sądem, bądź też zapadły w stosunku do nich prawomocne orzeczenia. /postanowienie – k. 39, uzasadnienie - k. 40 – 44/

Zawiadomieniem z dnia 3 lipca 2018 r. organ rentowy poinformował wnioskodawcę S. J. (1) o nowej wysokości otrzymywanej renty z tytułu niezdolności do pracy wobec wprowadzenia potrącenia jednorazowo ze świadczenia za miesiąc lipiec 2018 roku w oparciu o zawiadomienie o zajęciu świadczenia z zaopatrzenia emerytalnego i ubezpieczenia społecznego z dnia 15 czerwca 2018 roku wystawione przez Naczelnika II Urzędu Skarbowego Ł.. Wysokość dochodzonej należności wynosiła 65 zł. W wyniku dokonania potrącenia wysokość renty od dnia 1 lipca 2018 roku została ustalona miesięcznie na kwotę 1724,09 zł.

/zawiadomienie – k. 6 plik I akt ZUS, zawiadomienie o zajęciu – k. 5 plik I akt ZUS/

W dniu 16 lipca 2018 roku wnioskodawca S. J. (2) złożył pismo zatytułowane pozwem, z treści którego wynikało, że dotyczy on pisma ZUS skierowanego do niego z 3 lipca 2018 roku. Wnioskodawca wniósł o wydanie decyzji w tym przedmiocie, z dalszej części pisma wynika, że kwestionuje postępowanie ZUS dotyczące jego sprawy.

/okoliczności bezsporne/

Postanowieniem z dnia 26 września 2018 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie **VIII U 1590/18** odrzucił odwołanie ubezpieczonego od zawiadomienia z dnia 3 lipca 2018 roku, wniosek S. J. (1) w przedmiocie wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. celem wydania decyzji. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że dochodzenie przed sądem prawa do świadczenia z ubezpieczenia społecznego, które nie było przedmiotem decyzji organu rentowego, jest niedopuszczalne. Z tego względu odwołanie wniesione przez wnioskodawcę od pisma z dnia 3 lipca 2018 roku, które wnioskodawca zatytułował pozwem należało odrzucić, o czym orzeczono w pkt 1 postanowienia. Sąd dodał nadto, że przekazał jednocześnie wniosek S. J. (3) dotyczący wysokości renty po potrąceniu, do organu rentowego celem wydania decyzji, albowiem organ rentowy nie zajął merytorycznego stanowiska w tej kwestii w formie decyzji.

/postanowienie wraz z uzasadnieniem – k. 45 – 46/

W dniu 16 lipca 2018 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie świadczenia. /wniosek – plik II akt ZUS/

Zaskarżoną **decyzją z dnia 9 października 2018 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku S. J. (1) z dnia 16 lipca 2018 r. odmówił prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie złożył nowych dowodów wobec czego organ rentowy odmówił wznowienia postępowania w sprawie renty z tytułu niezdolności do pracy przyznanej prawomocną decyzją. Nadto organ rentowy dodał, że ustalenie przez ZUS renty z tytułu niezdolności do pracy po wprowadzeniu potrąceń ze świadczenia w oparciu o tytuł pochodzący od Naczelnika Urzędu Skarbowego nie wymaga formalnej decyzji. W sprawie zostało wydane zaświadczenie o dokonanych potrąceniu. /decyzja plik II akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ZUS załączonych do akt sprawy. Dokumentom zgromadzonym w aktach ZUS Sąd przyznał w pełni walor wiarygodności uznając, że są one rzetelne, kompletne i mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.

W toku postępowania ubezpieczony nie składał żadnych wniosków dowodowych celem wykazania, że renta została ustalona w nieprawidłowej wysokości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jako niezasadne podlega oddaleniu.

Na podstawie art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2018 r. poz. 1270 z późn. zm.), w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyła lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli: po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Z cytowanego przepisu wynika, że warunkiem ponownego ustalenia prawa do świadczeń jest uzyskanie nowych dowodów lub ujawnienie okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie były znane organowi w chwili orzekania i mają wpływ na prawo do tych świadczeń lub ich wysokość /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 231/99 - OSNAPiUS 2000 nr 19 poz. 734; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2003 r. III UZP 5/03 - OSNAPiUS rok 2003, Nr 18, poz. 442/.

Zwrot "przedłożenie nowych dowodów" oznacza zgłoszenie każdego prawnie dopuszczalnego środka dowodowego, stanowiącego potwierdzenie okoliczności faktycznych istniejących przed wydaniem decyzji, a mających wpływ na powstanie prawa do świadczenia lub jego wysokość. Natomiast użyte w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej pojęcie "ujawnienie okoliczności" oznacza powołanie się na fakty dotyczące ogółu wymagań formalnych i materialnych związanych z ustaleniem przez organ rentowy prawa do świadczenia lub wysokości świadczenia. Są to określone w przepisach prawa materialnego fakty warunkujące powstanie prawa do świadczenia lub jego wysokości np. staż pracy, wiek, niezdolność do pracy, ale także uchybienia przez organ rentowy normom prawa procesowego lub materialnego, wpływające potencjalnie na dokonanie ustaleń w sposób niezgodny z ukształtowaną z mocy prawa sytuacją prawną osoby zainteresowanej (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2014 r., I UK 322/13, LEX nr 1444596 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 grudnia 2015 r., III AUa 1087/15, LEX nr 1979499).

Mając powyższe na uwadze należy podkreślić, że skoro przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte w oparciu o wniosek z art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to obowiązkiem organu rentowego a następnie Sądu orzekającego, była w pierwszej kolejności ocena, czy wystąpiły określone w tym przepisie przesłanki umożliwiające merytoryczne rozpoznanie wniosku. Należało zatem ustalić i ocenić, czy wnioskodawca przedłożył nowe dowody mogące mieć wpływ na zmianę poprzedniej decyzji, ewentualnie, czy ujawniły się takie okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mogły rzutować na przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury. Ocena, że przesłanki te nie były spełnione powinna prowadzić do odmowy ponownego ustalenia świadczenia przez organ rentowy oraz

oddalenia odwołania przez Sąd, bez potrzeby merytorycznego zbadania wysokości świadczenia przysługującego ubezpieczonemu. Bez spełnienia przesłanek formalnych wniosku z art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, prowadzenie postępowania dotyczącego merytorycznej oceny wysokości świadczenia, jest bezcelowe i bezprzedmiotowe.

Dokonując wszechstronnej analizy zgromadzonego w sprawie materiału procesowego Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że skarżący w toku postępowania przed organem rentowym wywołanym ponownym złożeniem wniosku z dnia 16 lipca 2018 r., nie spełnił przesłanki wniosku o ponowne ustalenie wysokości świadczenia na zasadach określonych w art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Skarżący nie przedłożył nowych dowodów na potwierdzenie okoliczności faktycznych, a mających wpływ na powstanie prawa do świadczenia. Skarżący w toku niniejszego postępowania nie ujawnił również żadnych okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie były znane organowi w chwili orzekania i mają wpływ na wysokość jego świadczenia.

Na rozprawie w dniu 6 marca 2018 r. ubezpieczony wskazał jedynie, że odwołuje się od wszystkich decyzji ZUS.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, w toku postępowania przed organem rentowym, wywołanego wnioskiem z dnia 16 lipca 2018 r., nie zostało ujawnione nic nowego, co dawałoby Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych podstawę do ponownego przeanalizowania sytuacji prawnej wnioskodawcy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ma podstaw do ponownego ustalenia świadczenia, jeśli zainteresowany nie przedstawi dokumentów lub okoliczności zmieniających jego sytuację (por. wyrok. Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III UK 150/13, LEX nr 1458793).

Jednocześnie należy wskazać, że kwestia jednorazowego potrącenia ubezpieczonemu z emerytury kwoty 65 zł na skutek zawiadomienia o zajęciu świadczenia z zaopatrzenia emerytalnego i ubezpieczenia społecznego wystawionego przez Naczelnika II Urzędu Skarbowego Ł. była już przedmiotem postępowania sądowego. Postanowieniem z dnia 26 września 2018 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie VIII U 1590/18 odrzucił odwołanie ubezpieczonego od zawiadomienia z dnia 3 lipca 2018 r., w którym organ rentowy poinformował wnioskodawcę S. J. (1) o nowej wysokości otrzymywanej renty z tytułu niezdolności do pracy wobec wprowadzenia potrącenia jednorazowo ze świadczenia za miesiąc lipiec 2018 roku w oparciu o zawiadomienie o zajęciu świadczenia z zaopatrzenia emerytalnego i ubezpieczenia społecznego z dnia 15 czerwca 2018 roku wystawione przez Naczelnika II Urzędu Skarbowego Ł.. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że dochodzenie przed sądem prawa do świadczenia z ubezpieczenia społecznego, które nie było przedmiotem decyzji organu rentowego, jest niedopuszczalne. Z tego względu odwołanie wniesione przez wnioskodawcę od pisma z dnia 3 lipca 2018 roku, które wnioskodawca zatytułował pozew należało odrzucić, o czym orzeczono w pkt 1 postanowienia. Sąd dodał nadto, że przekazał jednocześnie wniosek S. J. (3) dotyczący wysokości renty po potrąceniu, do organu rentowego celem wydania decyzji, albowiem organ rentowy nie zajął merytorycznego stanowiska w tej kwestii w formie decyzji. Obecna decyzja jest niewadliwa a wnioskodawca nie wskazał aby organ rentowy dokonał wadliwego potrącenia kwoty 65 zł. Brak jest jakichkolwiek argumentów przemawiających za wadliwie przeprowadzonym przeliczeniem matematycznym świadczenia. Natomiast organ rentowy miał obowiązek dokonania potrącenia z renty dłuższej kwoty na podstawie żądania organów podatkowych popartych stosownymi decyzjami.

Mając na względzie powyższe decyzję organu rentowego z dnia 9 października 2018 r. uznać należy za prawidłową bowiem w chwili jej wydawania nie zachodziły przesłanki z art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze odwołanie, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podlegało oddaleniu.

K.K.-W.